

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

28 юни 2012 година*

„Обжалване — Достъп до документите на институциите — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи относно производство за контрол върху концентрация между предприятия — Регламенти (ЕИО) № 4064/89 и (ЕО) № 139/2004 — Отказ на достъп — Изключения, свързани със защитата на целите на дейности по разследване, търговските интереси, правните становища и процеса на вземане на решения от институциите — Задължение на съответната институция да пристъпи към конкретно и индивидуално разглеждане на съдържанието на документите, посочени в заявлението за достъп“

По дело C-404/10 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 10 август 2010 г.,

Европейска комисия, за която се явяват г-н В. Smulders, както и г-жа О. Beynet и г-жа Р. Costa de Oliveira, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

жалбоподател,

подпомагана от

Чешка република, за която се явяват г-н М. Smolek и г-н D. Hadroušek, в качеството на представители,

Френска република, за която се явява г-н J. Gstalter, в качеството на представител,

встъпили страни в производството по обжалване,

като другите страни в производството са

Éditions Odile Jacob SAS, установено в Париж (Франция), за което се явяват О. Fréget и L. Eskenazi, avocats,

жалбоподател в първоинстанционното производство,

подпомагано от:

Кралство Дания, за което се явяват г-н S. Juul Jørgensen и г-н С. Vang, в качеството на представители,

* Език на производството: френски.

Кралство Швеция, за което се явява г-жа К. Petkovska, в качеството на представител,

встъпили страни в производството по обжалване,

Lagardère SCA, установено в Париж, за което се явяват А. Winckler, F. de Bure и J.-B. Pinçon, avocats,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н К. Lenaerts, председател на състав, г-н J. Malenovský, г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н Е. Juhász (докладчик) и г-н G. Arestis, съдии,

генерален адвокат: г-н J. Mazák,

секретар: г-жа R. Šereš, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 8 декември 2011 г.,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си Европейската комисия иска отмяната на Решение на Общия съд на Европейския съюз от 9 юни 2010 г. по дело Éditions Jacob/Комисия (Т-237/05, Recueil, стр. II-2245, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), доколкото с него частично се отменя Решение D (2005) 3286 на Комисията от 7 април 2005 г. (наричано по-нататък „спорното решение“), с което се отхвърля искането на Éditions Odile Jacob SAS (наричано по-нататък „Odile Jacob“) за получаване на достъп до документи, отнасящи се до производството за контрол върху концентрации COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP.
- 2 С насрещната си жалба Odile Jacob иска отмяната на обжалваното съдебно решение, доколкото с него се отхвърля искането на Odile Jacob за отмяна на спорното решение в частта, в която се отказва пълен достъп до становището на правната служба на Комисията, посочено в точка 1, буква ж) от обжалваното съдебно решение.
- 3 Настоящото дело се вписва в същия контекст както дело C-551/10 P, а също свързаните дела C-553/10 P и C-554/10 P, които се отнасят до производството за контрол върху концентрации, целящи придобиване на издателските активи, притежавани в Европа от Vivendi Universal Publishing SA (наричано по-нататък „VUP“).

Правна уредба

- 4 В озаглавения „Изключения“ член 4 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76) се предвижда:

„[...]“

2. Институциите отказват достъп до документи в случаите, когато оповестяването би засегнало защитата на:

- търговските интереси на физическо или юридическо лице, включително по отношение на интелектуалната собственост,
- съдебните процедури и правни становища,
- целите на дейности по инспектиране, разследване и одит,

освен ако по-висш обществен интерес не диктува оповестяването на посочения документ.

3. Достъпът до документ, изготвен от дадена институция за вътрешно ползване или получен от институция и третиращ въпрос, по който тя все още не е взела решение, се отказва в случаите, когато оповестяването на документа би засегнало сериозно процеса на вземане на решение на тази институция, освен ако по-висш обществен интерес не диктува оповестяването на посочения документ.

Достъпът до документ, съдържащ становища, които са за вътрешно ползване, като част от предварителни обсъждания и консултации на въпросната институция, се отказва, дори и след вземането на решение, когато разпространението на документа би засегнало сериозно процеса на вземане на решения от институцията, освен ако по-висш обществен интерес не диктува оповестяването на посочения документ.

4. По отношение на документи на трета страна институцията се консултира с третата страна, за да определи дали е приложимо някое от изключенията, предвидени в параграф 1 или 2, освен ако не става ясно, че документът се оповестява или не.

[...]

6. Ако само част от искания документ е обект на едно или няколко от горепосочените изключения, останалите части на документа се разпространяват.

7. Изключенията, както са установени в параграфи 1, 2 и 3, се прилагат само за периода, през който защитата по отношение на съдържанието на документа е обоснована. Изключенията могат да се прилагат за максимален период от тридесет години. В случаите на документи, които са предмет на изключение във връзка със защита на лична неприкосновеност или търговски интереси, и в случай на чувствителни документи може при необходимост този период да е по-голям от определения по-горе“.

5 Съгласно озаглавения „Професионална тайна“ член 17 от Регламент № 4064/89 на Съвета от 21 декември 1989 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 395, стр. 1 и поправка в ОВ L 257, 1990 г., стр. 13):

„1. Информацията, придобита в резултат от прилагането на членове 11, 12, 13 и 18, се използва само за целите на съответното искане, разследване или изслушване.

2. Независимо от разпоредбата на член 4, параграф 3 и на членове 18 и 20, Комисията и компетентните органи на държавите членки, както и техните длъжностни лица и други служители, са длъжни да не оповестяват информация, която са придобили при прилагането на настоящия регламент и която по естеството си попада в обхвата на задължението за опазване на професионална тайна.

[...]“ [неофициален превод].

- 6 Член 18, параграф 3 от посочения регламент предвижда:

„Комисията основава решението си единствено на възраженията, по отношение на които заинтересованите лица са имали възможност да представят становищата си. Правото на защита на заинтересованите лица следва да бъде изцяло спазено при производството. Достъпът до преписката е свободен най-малкото за страните, които са пряко заинтересовани, при съблюдаване на законния интерес на предприятията да не бъдат оповестявани техните търговски тайни“ [неофициален превод].

- 7 В член 13, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 447/98 на Комисията от 1 март 1998 година за уведомлението, сроковете и изслушванията, предвидени от Регламент № 4064/89 (ОВ L 61, стр. 1) се уточнява:

„След като е съобщила възраженията си на направилите уведомление страни, Комисията при тяхно искане им дава достъп до преписката, за да могат да упражнят правото си на защита.

Комисията също така може при поискване да даде достъп до преписката на другите заинтересовани страни, които са информирани за възприетите възражения, доколкото това е необходимо, за да могат те да представят своите становища“ [неофициален превод].

- 8 Член 17, параграф 1 от Регламент № 447/98 предвижда:

„Информацията, включително приложените документи, не може в никакъв случай да бъде оповестявана или да се дава достъп до нея, когато съдържа търговски тайни на лице или предприятие, по-специално на направилите уведомление страни, на други заинтересовани страни или на трети лица, или друга поверителна информация, оповестяването на която не се счита от Комисията за необходимо с оглед нуждите на производството, или когато става въпрос за вътрешни документи на администрацията“ [неофициален превод].

- 9 В параграфи 1 и 2 от озаглавения „Професионална тайна“ член 17 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (ОВ L 24, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201) се предвижда:

„1. Информацията, придобита в резултат от прилагането на настоящия регламент, се използва само за целите на съответното искане, разследване или изслушване.

2. Независимо от разпоредбата на член 4, параграф 3, членове 18 и 20, Комисията и компетентните органи на държавите членки, техни длъжностни лица, служители и други лица, работещи под надзора на тези органи, както и държавни служители и длъжностни лица на други органи от държавите членки не могат да разкриват информация, която са придобили при прилагането на настоящия регламент [и която по естеството си] попада в обхвата на задължението за опазване на професионална тайна“.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 10 Представените от Odile Jacob заявления за достъп до определени документи са изложени по следния начин в обжалваното съдебно решение:

„1. С писмо от 27 януари 2005 г. [Odile Jacob] иска от Комисията [...] на основание на Регламент [...] № 1049/2001 [...] да получи достъп до няколко документа относно административното производство (наричано по-нататък „разглежданото производство“), довело до приемането на Решение 2004/422/ЕО на Комисията от 7 януари 2004 година, с

което операция по концентрация се обявява за съвместима с общия пазар и с функционирането на Споразумението за Европейското икономическо пространство (преписка COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) (ОВ L 125, стр. 54, наричано по-нататък „решението за съвместимост“), за да ги използва в подкрепа на жалбата си по дело Éditions Odile Jacob/Комисия, T-279/04, висящо пред Общия съд и с предмет отмяна на решението за съвместимост. Посочените документи са:

а) решението на Комисията от 5 юни 2003 г. за започване на задълбочено разследване на основание член 6, параграф 1, буква в) от Регламент [...] № 4064/89 [...] в разглежданото производство;

б) пълният текст на договора за прехвърляне, подписан на 3 декември 2002 г. от Natexis Banques populaires SA, от една страна, и Segex Sarl и Ecrinvest 4 SA, от друга;

в) цялата кореспонденция между Комисията и Natexis Banques populaires между септември 2002 г. и уведомлението за операцията по концентрация от 14 април 2003 г.;

г) цялата кореспонденция между Комисията и Lagardère SCA (наричано по-нататък „Lagardère“) между септември 2002 г. и посоченото уведомление;

д) договорът, с който Natexis Banques populaires става собственик на дяловете и активите на [VUP] във Vivendi Universal SA на 20 декември 2002 г.;

е) обещанието за придобиване на VUP, дадено от Lagardère на Vivendi Universal на 22 октомври 2002 г.;

ж) всички вътрешни меморандуми на Комисията, които се отнасят — изключително или не — до прилагането на член 3, параграф 5, буква а) от Регламент № 4064/89 към придобиването на активите на VUP от Natexis SA/Investima 10 SAS, включително разменените между генерална дирекция (ГД) „Конкуренция“ на Комисията и правната служба на последната;

з) цялата кореспонденция между Комисията и Natexis, която се отнася — изключително или не — до прилагането на член 3, параграф 5, буква а) от Регламент № 4064/89 към придобиването на активи на VUP от Natexis/Investima 10.

2 С писмо от 27 януари 2005 г. [Odile Jacob] подава пред Комисията заявление за достъп до друга поредица документи, за да ги използва в подкрепа на жалбата си по дело Éditions Odile Jacob/Комисия, T-452/04, висящо пред Общия съд и с предмет отмяна на решението на Комисията от 30 юли 2004 г. относно одобрението на Wendel Investissement SA за приобретател на прехвърлените от Lagardère активи в съответствие с решението за съвместимост (наричано по-нататък „решението за одобрение“). Посочените документи са следните:

а) решението на Комисията за одобрение на упълномощеното лице, на което е възложен надзорът върху спазването на поетите от Lagardère ангажменти при разрешаването на концентрацията с решението за съвместимост;

б) упълномощаването от страна на Lagardère на Salustro Reydel Management SA да упражнява надзор върху спазването на поетите от Lagardère ангажменти при разрешаването на концентрацията с решението за съвместимост;

в) евентуалните искания на Комисията за изменения в проекта на пълномощното и отговорите на Lagardère в това отношение;

- г) упълномощаването от страна на Lagardère на управител на отделни части от актива (Hold Separate Manager), на който в съответствие с решението за съвместимост е възложено управлението на активите;
 - д) решението на Комисията за одобрение на посочения управител;
 - е) проектодоговорът, подписан на 28 май 2004 г. между Lagardère и Wendel Investissement относно поемането на прехвърлените активи;
 - ж) писмото на Lagardère до Комисията от 4 юни 2004 г., с което то иска от нея да одобри Wendel Investissement като поемател на прехвърлените активи;
 - з) искането за информация, отправено до Lagardère от Комисията на основание член 11 от Регламент № 4064/89 на 11 юни 2004 г., за да може последната да прецени дали условията за одобрение на дружество Wendel Investissement са изпълнени;
 - и) отговорът на това искане за информация от страна на Lagardère от 21 юни 2004 г.;
 - й) докладът на упълномощеното лице за преценка на кандидатурата на Wendel Investissement за приобретател на прехвърлените активи с оглед на критериите за одобрение, връчен на Комисията на 5 юли 2004 г.
- 3 С факс от 15 февруари 2005 г. генералният директор на ГД „Конкуренция“ предоставя на [Odile Jacob] писмото на Комисията от 5 февруари 2004 г., с което се одобрява определянето на упълномощеното лице и на управителя на отделните части от актива [документите, посочени в точка 2, букви а) и д) по-горе], и уведомява жалбоподателя, че другите документи не могат да му бъдат предоставени, тъй като са обхванати от изключенията, определени в член 4, параграф 2, от първо до трето тире, и в член 4, параграф 3, втора алинея от Регламент № 1049/2001 и че няма по-висш обществен интерес, който да диктува тяхното оповестяване.
- 4 С писмо от 18 февруари 2005 г. [Odile Jacob] подава потвърдително заявление (наричано по-нататък „заявлението за достъп“) за документите, до които му е отказан достъп.
- 5 На 14 март 2005 г. генералният секретар на Комисията уведомява [Odile Jacob], че срокът за отговор на заявлението му се удължава в съответствие с член 8, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 до 7 април 2005 г. поради сложността на заявлението за достъп и броя на поисканите документи“.
- 11 Със спорното решение Комисията потвърждава отказа си от 15 февруари 2005 г. да предостави достъп до съответните документи.
- 12 Най-напред в това решение Комисията идентифицира посочените в заявлението за достъп документи и представя техен подробен списък, с изключение на документите по точка 1, буква г) от обжалваното съдебно решение, по съображението че кореспонденцията между Lagardère и Комисията обхваща около двадесет класъора и че изготвянето на подробен списък щяло да представлява несъразмерна административна тежест. Освен това тя пояснява, че не разполага с документа, посочен в точка 1, буква е) от споменатото съдебно решение, и отбелязва, че документите, посочени в точка 1, буква в) от него, включват документите, фигуриращи в споменатата точка, буква з).
- 13 По-нататък, под заглавието „Защита на целите на дейности по разследване“ Комисията уточнява в посоченото решение, че „всички посочени документи попадат в обхвата на изключението от правото на достъп, насочено да защити целта на дейностите по разследване, провеждани от Комисията (член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001)“.

- 14 В приложение на посоченото изключение Комисията отказва със спорното решение достъпа до всички поискани документи, тъй като те са предоставени на службите на Комисията или изготвени от тях в рамките на производство за контрол върху концентрация между предприятия. Комисията счита, че ако Общият съд отмени решението за съвместимост, щяло да ѝ се наложи да приеме ново решение и следователно да възобнови разследването. Целта на това разследване щяла да бъде застрашена, ако установените или събрани в рамките на разглежданото производство доказателства бъдат публично оповестени на тази фаза. В по-общ план Комисията преценява, че оповестяването на информация, която ѝ е предоставена в рамките на производство за контрол върху концентрация между предприятия, би нарушило необходимия за събиране на нужните за Комисията сведения климат на доверие и сътрудничество между нея и заинтересованите страни.
- 15 Освен това Комисията изрично уточнява в спорното решение, че този отказ е оправдан, тъй като „изключението, насочено да защити целта на дейностите по разследване, се прилага към всеки документ, представляващ обект на искане[то]“.
- 16 В това решение Комисията сочи и изключението, предвидено в член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001 относно защитата на търговските интереси, за да обоснове отказа да предостави достъп до документите, посочени в точка 1, букви б)–д) и з) и в точка 2, букви б), в) (отчасти), г), е), ж), и) и й) от обжалваното съдебно решение, тъй като те съдържат чувствителна информация, свързана с търговската стратегия на съответните предприятия, която последните са представили на Комисията единствено за целите на контрола върху планираната концентрация. Комисията счита, че документите, посочени в точка 1, буква а) и в точка 2, буква в), що се отнася до писмото на Комисията до Lagardère, и буква з) от това съдебно решение, всички изготвени от нея, също съдържат чувствителна търговска информация, свързана със съответните предприятия.
- 17 Освен това в спорното решение Комисията се позовава на предвиденото в член 4, параграф 3, втора алинея от Регламент № 1049/2001 изключение относно защитата на процеса на вземане на решения от институцията, за да обоснове отказа да предостави достъп до две от трите вътрешни записки на Комисията, посочени в точка 1, буква ж) от обжалваното съдебно решение. Едната от тях е искане на ГД „Конкуренция“ до правната служба за даване на становище, другата е обобщаваща състоянието на преписката записка, изготвена за члена на Комисията, отговарящ за конкуренцията.
- 18 В това отношение Комисията уточнява във въпросното решение, че „[о]свен факта, че оповестяването на тези документи би накърнило целта на разследването, [...] самият процес по вземане на решения би претърпял сериозна вреда, ако бъдат направени публични отнасящите се до тази преписка вътрешни разисквания на службите на Комисията“. Така тя твърди, че нейните служби трябва да имат възможността да изразяват свободно своите гледища, като бъдат защитени от всякакъв външен натиск, за да ориентират Комисията с оглед на вземането на решение.
- 19 В посоченото решение Комисията се основава и на предвиденото в член 4, параграф 2, второ тире от Регламент № 1049/2001 изключение относно защитата на правните становища, за да обоснове отказа за достъп до един от документите, посочени в точка 1, буква ж) от обжалваното съдебно решение. Тя подчертава, че е от съществена важност правните становища да могат да се дават при пълна откритост, обективност и независимост. Тя счита, че правната служба нямало да изрази мнението си при пълна независимост, ако трябва да държи сметка за последващата публикация на своето становище.
- 20 Що се отнася до документите, изхождащи от трети лица, Комисията приема в спорното решение, че не е трябвало да се консултира с последните на основание член 4, параграф 4 от Регламент № 1049/2001, тъй като е сметнала, че едно от горепосочените изключения е приложимо и че следователно е ясно, че съответните документи не трябва да се оповестяват.

- 21 В това решение Комисията твърди, че е разгледала възможността да предостави на Odile Jacob частичен достъп до съответните документи по силата на член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001 и че я е отхвърлила поради големия брой поискани документи и предвид факта, че почти цялото им съдържание се е обхващало от изброените по-горе изключения. Определянето кои части от тези документи могат да се предоставят щяло да доведе до административна тежест, несъразмерна в сравнение с обществения интерес от достъп до отделните части, които биха се получили вследствие на подобно действие.
- 22 Освен това в посоченото решение Комисията отбелязва, че няма по-висш интерес, който да диктува оповестяването на посочените документи, тъй като заявлението за достъп се основава на защитата на интересите на Odile Jacob във висящ пред Общия съд спор, която защита представлява частен, а не публичен интерес.
- 23 В същото решение Комисията изтъква съществуването на други специфични правила за достъп, предвидени, от една страна, от Регламент № 4064/89, а от друга — от разпоредбите на процедурните правилници на Съда и на Общия съд, позволяващи на страна в рамките на съдебно производство да поиска процесуално-организационни действия, които могат да се изразяват в искане да се представят документи, свързани с висящо дело.
- 24 На последно място, Комисията отбелязва в спорното решение, че фактът, че е предоставила искания за информация, основани на член 11 от Регламент № 4064/89 в приложение към писмената си защита по дело T-279/04, не би могъл да означава, че тя е длъжна да оповести искането за информация, отправено до Lagardère по силата на същата разпоредба, посочено в точка 2, буква з) от обжалваното съдебно решение. Тя напомня, че документите, приложени към представените пред Съда и Общия съд становища, се предоставят единствено за целите на съответното производство и не са предназначени да бъдат публично оповестени, докато предоставянето на документ по силата на Регламент № 1049/2001 е равносилно на публикуване на този документ.
- 25 След приемането на спорното решение, на 5 юли 2005 г. Odile Jacob подава по дело T-279/04 искане за процесуално-организационно действие по силата на член 64 от Процедурния правилник на Общия съд, с което се цели Общият съд да разпорежи на Комисията да представи документите, посочени в точка 1, букви а)—з) от обжалваното съдебно решение. В приложение към становището си по това искане Комисията предоставя на Odile Jacob документа, посочен в споменатата точка, буква а), а именно решението ѝ от 5 юни 2003 г. да започне задълбочено разследване на основание член 6, параграф 1, буква в) от Регламент № 4064/89 в разглежданото производство.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 26 На 17 юни 2005 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорното решение.
- 27 В подкрепа на своята жалба Odile Jacob изтъква четири правни основания, изведени съответно от липсата на конкретна и индивидуална проверка на посочените в заявлението за достъп документи, от явна грешка в преценката от страна на Комисията при прилагането на изключенията, предвидени в член 4, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1049/2001, от незачитането на правото да се получи поне частичен достъп до поисканите документи и от нарушението на принципа на пропорционалност, произтичащо от липсата на претегляне на изтъкнатите изключения и по-висшия обществен интерес, който диктува оповестяването на поисканите документи.
- 28 С определение от 10 юли 2009 г., в съответствие с член 65, буква б), член 66, параграф 1 и член 67, параграф 3, трета алинея от неговия процедурен правилник, Общият съд изисква от Комисията да представи всички поискани документи, с изключение на посочените в точка 1, буква е) и в точка 2, букви а) и д) от обжалваното съдебно решение, като уточнява, че тези

документи няма да бъдат предоставени нито на Odile Jacob, нито на встъпилата страна в рамките на производството пред Общия съд. Комисията се подчинява и изпраща посочените документи на Общия съд.

- 29 Много от документите, до които Odile Jacob е поискало достъп на основание Регламент № 1049/2001, са му предоставени в цялост или отчасти от Комисията. При това положение Общият съд е приел, че повече не е имало основание за произнасяне относно законосъобразността на спорното решение, тъй като Комисията е отказала достъп до документите, посочени в точка 1, букви а)—в) и в точка 2, букви з) и й) от обжалваното съдебно решение. Освен това Odile Jacob не оспорва твърдението на Комисията, че тя не разполага с документа, посочен в точка 1, буква е) от това съдебно решение.
- 30 Ето защо Общият съд е уточнил предмета на спора в точка 32 от обжалваното съдебно решение като отнасящ се до документите, посочени в точка 1, букви г), д), ж) и з) и в точка 2, букви б)—г), е), ж) и и) от обжалваното съдебно решение (наричани по-нататък „спорните документи“).
- 31 Първоначално Общият съд разглежда допустимостта на един от доводите, изтъкнати в самото начало от Lagardère, във връзка с това, че заявлението за достъп трябвало да се преценява в особения контекст на производство за контрол върху концентрации между предприятия. Lagardère е считало, че в производствата за контрол върху такива концентрации достъпът до преписката е подчинен на специфични правила, предвидени в член 17 от Регламент (ЕО) № 802/2004 на Комисията от 7 април 2004 година за прилагане на Регламент № 139/2004 (ОВ L 133, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 2, стр. 3). Общият съд отхвърля този довод като недопустим, отбелязвайки, че исканията в молбата за встъпване не могат да имат друг предмет освен подкрепата на исканията на една от страните, и констатирайки, че този довод не е бил изтъкнат от страните.
- 32 Що се отнася до структурата на проверката на правните основания в жалбата, Общият съд следва реда на представените от Комисията обосновки, според които всички спорни документи се обхващат от предвиденото в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001 изключение относно защитата на целите на дейности по разследване и освен това някои документи се обхващат изцяло или отчасти от други изключения. Така Общият съд е приел в точки 63—97 от обжалваното съдебно решение основателността на изключението, отнасящо се до защитата на целите на посочените дейности, по-нататък, в точки 109—129 от това съдебно решение, изключението, отнасящо се до защитата на търговските интереси, в точки 136—145 от посоченото съдебно решение, изключението, отнасящо се до защитата на процеса на вземане на решения, и на последно място, в точки 152—163 от същото съдебно решение, изключението, отнасящо се до защитата на правните становища.
- 33 Тъй като приема, че първото и второто правно основание са тясно свързани, Общият съд разглежда тези правни основания заедно.
- 34 След като напомня установената съдебна практика относно задължението за извършване на конкретна и индивидуална проверка на заявлението за достъп до документите на институциите, Общият съд подчертава, че съответната институция трябва да провери, първо, дали документът, предмет на заявление за достъп, попада в приложното поле на едно от изключенията, предвидени в член 4 от Регламент № 1049/2001, второ, дали оповестяването на този документ конкретно и действително ще засегне защитения интерес, и трето, при утвърдителен отговор, дали необходимостта от защита се прилага към целия посочен документ.
- 35 Като повтаря трикратно този анализ, Общият съд най-напред подлага на преценка дали спорните документи попадат в обхвата на изключението относно защитата на целите на дейности по инспектиране, разследване и одит, посочено в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001.

- 36 Във връзка с документите, предадени преди 14 април 2003 г. в рамките на неофициалната процедура, известна като „процедура по предварително уведомление“, Общият съд приема в точка 67 от обжалваното съдебно решение, че те трябва да се считат за спадащи към разследването, провеждано от Комисията в рамките на нейния контрол върху концентрациите, както се сочи в писмото на генералния директор на ГД „Конкуренция“ от 14 февруари 2005 г., където документите се идентифицират като част от свързаната с това разследване преписка, както и в спорното решение, където се пояснява, че всички спорни документи са „изготвени или събрани в рамките на разглеждането на [съответното производство]“. В точка 67 от обжалваното съдебно решение Общият съд изрично констатира, че „всички поискани документи действително се отнасят до дейност по разследване“.
- 37 В точка 70 от обжалваното съдебно решение Общият съд проверява дали посоченото изключение все още е било приложимо *ratione temporis*.
- 38 Общият съд посочва, че спорните документи са били поискани от Odile Jacob, макар разглежданото разследване вече да е било приключило с приемането на две решения на Комисията — в дадения случай решението за съвместимост и решението за одобрение. Общият съд обаче отбелязва също, че тези решения все още не са били окончателни, като се имат предвид двете производства по обжалване, а именно дела T-279/04 и T-452/04, висящи пред Съда и насочени към отмяната на посочените решения.
- 39 В точки 76 и 77 от обжалваното съдебно решение Общият съд преценява, че да се приеме, че спорните документи могат все още да се обхващат от изключението, предвидено в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, докато приетите вследствие на съответното разследване решения за съвместимост и за одобрение не са станали окончателни, би означавало достъпът до тези документи да се подчини на случайно, бъдещо и евентуално далечно събитие. Ето защо Общият съд приема, че към момента на приемането на спорното решение спорните документи вече не са попадали в приложното поле на изключението относно защитата на целите на дейностите по разследване.
- 40 В точки 78 и 82 от обжалваното съдебно решение Общият съд добавя, че дори да се предположи, че споменатите документи могат да попаднат в приложното поле на изключението относно защитата на целите на дейностите по разследване, от мотивите към обжалваното решение — прекалено неясни и общи, които не „почиват върху никакъв свойствен на конкретния случай елемент“, — в никакъв случай не следва, че Комисията е извършила конкретна и индивидуална проверка на спорните документи. Според Общия съд същата обосновка би могла да се приложи към всички документи, представени в рамките на което и да било производство за контрол върху концентрация между предприятия, тъй като абстрактните и общи мотиви на спорното решение не се отнасят до съдържанието на спорните документи.
- 41 Що се отнася до цялата кореспонденция между Комисията и Lagardère между септември 2002 г. и уведомлението за концентрацията, Общият съд, отхвърляйки доводите на Комисията, приема, че в приложение на член 2, параграф 3 от Регламент № 1049/2001 разпоредбите, отнасящи се до достъпа на обществеността до документите на Комисията, намират приложение към всички държани от тази институция документи и че документите в областта на контрола върху концентрациите между предприятия не избягват приложението на тази разпоредба. С оглед на това Общият съд приема, че Комисията е длъжна посредством конкретна и ефективна проверка на всеки спорен документ да се увери, че той очевидно попада в обхвата на изключението относно защитата на целите на дейностите по разследване. Ето защо Комисията не е можела да се освободи от това задължение чрез проверка на документите *in abstracto*.
- 42 Относно изведения от член 17, параграф 1 от Регламент № 139/2004 довод на Комисията, че „информацията, придобита в резултат от прилагането на [посочения] регламент, се използва само за целите на съответното искане, разследване или изслушване“, Общият съд посочва в

точка 89 от обжалваното съдебно решение, че тази разпоредба, чийто текст е аналогичен с текста на приложимата в настоящото дело разпоредба на Регламент № 4064/89, се отнася до начина, по който Комисията може да използва представените сведения, и не урежда гарантирания от Регламент № 1049/2001 достъп до документи.

- 43 В посочената точка Общият съд уточнява, че тази разпоредба „не би могла да се тълкува като възпрепятстваща упражняването на правото на достъп до документите, гарантирано от член 255 ЕО и от Регламент № 1049/2001. Освен това разпоредбата трябва да се тълкува в светлината на член 17, параграф 2 от Регламент № 139/2004, който изключва единствено оповестяването на информация, „която по естеството си попада в обхвата на задължението за опазване на професионалната тайна“. Следователно правещите уведомления предприятия трябва да очакват, че събраната информация, която не попада в обхвата на задължението за опазване на професионалната тайна, се оповестява“.
- 44 В точка 90 от обжалваното съдебно решение Общият съд отбелязва, че съгласно съдебната практика, доколкото обществеността има право на достъп до документи, съдържащи определена информация, последната не може да се счита за информация, която попада в обхвата на задължението за опазване на професионална тайна (Решение на Общия съд от 30 май 2006 г. по дело Bank Austria Creditanstalt/Комисия, T-198/03, Recueil, стр. II-1429, точка 74). Следователно задължението за опазване на професионална тайна не разкрива обхват, който може да обоснове общ и абстрактен отказ на достъп до предадените в рамките на уведомление за концентрация документи. Несъмнено нито член 287 ЕО, нито Регламенти № 4064/89 и № 139/2004 указват изчерпателно кой вид информация по естеството си попада в обхвата на задължението за опазване на професионална тайна. От текста на член 17, параграф 2 от тези регламенти обаче следва, че не всички видове събрана информация попадат обезателно в обхвата на задължението за опазване на професионална тайна. При това положение, за да се прецени поверителният характер на определена информация, е необходимо да се съпоставят, от една страна, законните интереси, които се противопоставят на разкриването, и от друга страна, общият интерес, който изисква дейността на институциите на Общността да се провежда при възможно най-пълно спазване на принципа на откритост (вж. в този смисъл Решение на Общия съд по дело Tribunal Bank Austria Creditanstalt/Комисия, посочено по-горе, точка 71 и Решение на Общия съд от 12 октомври 2007 г. по дело Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse/Комисия, T-474/04, Сборник, стр. II-4225, точки 63—66).
- 45 В точка 91 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че „[т]ака чрез извършването на конкретна и индивидуална проверка на поисканите документи в съответствие с член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001 Комисията може да осигури полезното действие на приложимите разпоредби в областта на концентрациите в пълно съответствие с Регламент № 1049/2001. От това следва, че задължението за опазване на професионална тайна, което произтича от член 287 ЕО и от член 17 от Регламент № 4064/89 и от член 17 от Регламент № 139/2004, не може да освободи Комисията от извършването на предписаната от член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 конкретна проверка на всеки разглеждан документ“.
- 46 Тъй като счита, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, отказвайки достъпа до спорните документи, с довода че те попадат в обхвата на изключението, предвидено в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, Общият съд приема, че в този пункт спорното решение е опорочено от незаконосъобразност.
- 47 Въпреки това Общият съд отбелязва в точка 99 от обжалваното съдебно решение, че за всички спорни документи, достъпът до които е отказан от Комисията с оглед на изключението относно защитата на целите на дейностите по разследване, продължава да е възможно да попадат също така в обхвата на други изключения от правото на достъп, предвидени от Регламент № 1049/2001.

- 48 Следователно Общият съд проверява дали тези документи е можело да попадат в обхвата на други изключения от правото на достъп, предвидени от посочения регламент, като защитата на търговските интереси, защитата на процеса на вземане на решения или защитата на правните становища.
- 49 Във връзка с изключението относно защитата на търговските интереси Общият съд приема в точки 113—119 от обжалваното съдебно решение, че спорните документи, макар че поради самия предмет на тези документи е възможно те да съдържат информация, свързана с търговската стратегия на съответните предприятия, не могат да се считат за попадащи поради естеството си в обхвата на това изключение, доколкото обществеността има право на достъп до документите на институциите. Следователно Общият съд приема, че Комисията е била длъжна да се увери чрез конкретна и ефективна проверка на съдържанието на всеки спорен документ, че последният наистина попада в обхвата на изключението, предвидено в член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001, за да откаже достъпа до него.
- 50 Относно консултацията с трети лица на основание член 4, параграф 4 от посочения регламент Общият съд отбелязва в точки 125—127 от обжалваното съдебно решение, че липсата на консултация с третите лица, които са автори на документите, е в съответствие с Регламент № 1049/2001 единствено ако е ясно, че към разглеждания документ се прилага някое от изключенията, предвидени от посочения регламент. Общият съд обаче е преценил, че в конкретния случай това не е било така, що се отнася до изключенията, свързани със защитата на дейностите по разследване и със защитата на търговските интереси.
- 51 Във връзка с изключението относно защитата на процеса на вземане на решения Общият съд приема в точки 138—143 от обжалваното съдебно решение, че записката от 10 февруари 2002 г. на ГД „Конкуренция“ до правната служба на Комисията и записката от 4 ноември 2002 г., с която се обобщава състоянието на преписката, съдържат становища, които са за вътрешно ползване в рамките на предварителни обсъждания и консултации, като следователно на това основание те действително попадат в приложното поле на член 4, параграф 3, втора алинея от Регламент № 1049/2001. Като преценява, че представената от Комисията обосновка е обща и абстрактна, Общият съд приема, че въпросната институция не е доказала, че достъпът до разглежданите документи може да засегне конкретно и действително защитата на процеса на вземане на решения от Комисията и че оповестяването на тези документи щяло да има съществено въздействие върху същия този процес на вземане на решения.
- 52 На последно място, относно изключението във връзка със защитата на правните становища Общият съд приема в точка 154 от обжалваното съдебно решение, че становището на правната служба на Комисията от 10 октомври 2002 г. действително попада в приложното поле на изключението, предвидено в член 4, параграф 2, второ тире от Регламент № 1049/2001.
- 53 Съгласно точки 159 и 160 от обжалваното съдебно решение е съществувал разумно предвидим, а не чисто хипотетичен риск оповестяването на посоченото становище да навреди на бъдещата работа на правната служба на Комисията, по-специално при съдебните спорове пред Общия съд, и в бъдеще същата служба да проявява сдържаност и предпазливост при изготвянето на такива становища, за да не засегне възможността за вземане на решения на Комисията в областите, където тя се намесва в административно качество.
- 54 Общият съд освен това отбелязва, че оповестяването на становищата на правната служба на Комисията създава риск да постави тази институция в деликатна ситуация, значително да засегне свободата на мнение на посочената служба и възможността ѝ да се защитава ефективно пред съда на Съюза при условия на равенство с другите юридически представители на различните страни в съдебното производство, както и да отслаби окончателната позиция на Комисията и вътрешния процес на вземане на решения от последната.

- 55 Ето защо Общият съд отхвърля довода на Odile Jacob, че оповестяването на становището на правната служба, посочено в точка 1, буква ж) от обжалваното съдебно решение, не би засегнало защитата на правните становища.
- 56 На следващо място, Общият съд разглежда в точки 167—176 от обжалваното съдебно решение третото правно основание, изведено от незачитането на правото поне на частичен достъп до спорните документи.
- 57 Според Общия съд конкретна и индивидуална проверка се налага и при прилагането на член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001. Съответната институция може да се освободи от извършването на тази проверка само ако предварително действително е разгледала всички други възможни разрешения и ако обстоятелствено е изложила причините, поради които тези възможни разрешения също водят до неразумно натоварване. Тъй като Комисията не е действала по този начин, Общият съд е преценил, че спорното решение трябва да бъде отменено и на това основание.
- 58 На последно място, във връзка с четвъртото правно основание, изведено от нарушаването на принципа на пропорционалност, Общият съд разглежда в точки 189—196 от обжалваното съдебно решение дали е бил налице по-висш обществен интерес, който може да диктува оповестяването на разглежданото становище на правната служба на Комисията съобразно предписанията на член 4, параграф 2, последно изречение от Регламент № 1049/2001.
- 59 След разглеждане на различните доводи на Odile Jacob относно защитата на неговите интереси в рамките на обжалване по съдебен ред, относно съхраняването на ненарушена конкуренция на издателския пазар във Франция и относно риска от заобикаляне на правилата във връзка с контрола на концентрациите между предприятия, Общият съд отхвърля всички тези доводи, приемайки, че не е бил налице никакъв по-висш обществен интерес, диктуващ оповестяването на въпросното правно становище.
- 60 Както е видно от точка 197 от обжалваното съдебно решение, въз основа на всички тези съображения Общият съд отменя спорното решение, доколкото с него се отказва пълният и частичен достъп до всички поискани документи, с изключение на правното становище, посочено в точка 1, буква ж) от това съдебно решение.

Производство пред Съда

- 61 С жалба, подадена в секретариата на Съда на 10 август 2010 г., Комисията предявява молба за допускане на обезпечение с оглед постигане на спиране на изпълнението на обжалваното съдебно решение до произнасяне на Съда по жалбата.
- 62 Тъй като приема, че Комисията не е установила наличието на тежка и непоправима вреда и че следователно искането за спиране на изпълнението на обжалваното съдебно решение не удовлетворява условието за неотложност, председателят на Съда с определение от 31 януари 2011 г. отхвърля тази молба за допускане на обезпечение.
- 63 С определение на председателя на Съда от 2 февруари 2011 г. Кралство Дания и Кралство Швеция са допуснати да встъпят в производството в подкрепа на исканията на Odile Jacob, а Чешката република е допусната да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Комисията.
- 64 С определение на председателя на Съда от 29 май 2011 г. Френската република е допусната да встъпи в подкрепа на исканията на Комисията и да представи своето становище в хода на устната фаза на производството.

Искания на страните

- 65 С жалбата си Комисията моли Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение, доколкото с него частично се отменя спорното решение,
 - да отхвърли жалбата за отмяна, подадена пред Общия съд от Odile Jacob, и да се произнесе окончателно по въпросите, които са предмет на настоящата жалба, и
 - да осъди Odile Jacob да заплати съдебните разноски, направени от Комисията както в първоинстанционното производство, така и във връзка с настоящото производство по обжалване.
- 66 В своя писмен отговор и в насрещната си жалба Odile Jacob моли Съда:
- да отхвърли жалбата на Комисията, тъй като тази жалба е отчасти недопустима и при всички положения неоснователна, и
 - да отмени обжалваното съдебно решение, доколкото с него се отхвърля искането на Odile Jacob, насочено към отмяната на спорното решение, тъй като в него се съдържа отказ на пълен достъп до становището на правната служба на Комисията, посочено в точка 1, буква ж) от споменатото съдебно решение.
- 67 Чешката република и Френската република подкрепят исканията на Комисията. Кралство Дания и Кралство Швеция подкрепят исканията на Odile Jacob.
- 68 Lagardère моли Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение, доколкото с него частично се отменя спорното решение,
 - да отхвърли насрещната жалба и жалбата, подадена от Odile Jacob пред Общия съд, и
 - да осъди Odile Jacob да заплати всички съдебни разноски, свързани с производствата пред двете инстанции.

По жалбата

- 69 В жалбата си Комисията изтъква две правни основания, първото от които е изведено от грешка в тълкуването на Регламент № 1049/2001, доколкото Общият съд е пропуснал за целите на тълкуването на предвидените в член 4 от този регламент изключения да вземе предвид разпоредбите на Регламент № 4064/89.
- 70 Второто правно основание, което се състои от пет части, е изведено от погрешно тълкуване на член 4, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1049/2001. Първата част се отнася до задължението за извършване на конкретна и индивидуална проверка на всеки документ, посочен в заявление за достъп. Втората част се отнася до погрешно тълкуване на член 4, параграф 2, трето тире от този регламент, отнасящ се до изключението, свързано с целите на дейностите по разследване. Третата част е свързана с погрешно тълкуване на член 4, параграф 2, първо тире от посочения регламент, отнасящ се до изключението, свързано със защитата на търговските интереси. Четвъртата част се отнася до погрешно тълкуване на член 4, параграф 3, втора алинея от същия

регламент, отнасящ се до изключението, свързано със защитата на процеса на вземане на решения. Петата част се основава на погрешно тълкуване на член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001, свързан с правото на частичен достъп.

71 В началото на своята жалба Комисията, позовавайки се на спорното решение, напомня изключенията, в чийто обхват попадат спорните документи и с които е обосновано отхвърлянето на заявлението за достъп. Тези изключения са предвидени в следните разпоредби:

- член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, отнасящ се до защитата на целите на дейности по разследване, който намира приложение към всички спорни документи,
- член 4, параграф 2, първо тире от този регламент, отнасящ се до защитата на търговските интереси, който намира приложение към документите, посочени в точка 1, букви г), д) и з) и точка 2, букви б), отчасти в), г), е), ж) и и) от обжалваното съдебно решение,
- член 4, параграф 3, втора алинея от посочения регламент, отнасящ се до защитата на процеса на вземане на решения от институцията, който намира приложение към две от трите вътрешни записки на Комисията, посочени в точка 1, буква ж) от обжалваното съдебно решение,
- член 4, параграф 2, второ тире от същия регламент, отнасящ се до защитата на правните становища, който намира приложение към становището на правната служба на Комисията, посочено в точка 1, буква ж) от обжалваното съдебно решение.

Доводи на страните

Относно погрешното тълкуване на Регламент № 1049/2001, дължащо се на пропуски да се вземат предвид разпоредбите на Регламент № 4064/89

72 Според Комисията Общият съд не е пристъпил към съгласувано тълкуване и прилагане на Регламент № 1049/2001, което води до противоречие с разпоредбите, отнасящи се до производството за контрол на концентрациите между предприятия, и е противоположно на волята на законодателя на Съюза. Този регламент представлявал общо правило, намиращо приложение към всички документи, притежавани от институциите. Ето защо изключенията от правото на достъп до документите на институциите били формулирани широко, за да осигуряват защита на обществените или лични интереси и да се прилагат в най-разнообразни ситуации, които могат да възникнат на практика. Следователно тези изключения трябвало да бъдат тълкувани така, че да предоставят защита на легитимните обществени или частни интереси във всички области на дейност на институциите, и по-специално когато тези интереси се ползват от изрична защита по силата на други разпоредби от правото на Съюза, като например Регламент № 4064/89.

73 Съдът вече имал случай да тълкува Регламент № 1049/2001, разглеждайки го заедно с други приложими правни актове в Решение от 29 юни 2010 г. по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, Сборник, стр. I-5885) и Решение от 29 юни 2010 г. по дело Комисия/Bavarian Lager (C-28/08 P, Сборник, стр. I-6055). Обжалваното съдебно решение обаче създавало противоречие при прилагането на тези норми в много отношения.

74 При това положение Общият съд поставил под въпрос равновесието на Регламент № 4064/89. Възложените на предприятията задължения за уведомяване и информиране, както и широките разследващи правомощия на Комисията се компенсирали от разпоредбите за засилена защита, предвидени от посочения регламент и от Регламент № 802/2004, който представлява

регламентът за изпълнение на последния. Гаранциите за защита имали за цел да позволят, от една страна, доброто функциониране на системата за контрол върху концентрациите между предприятия в обществен интерес, и от друга страна, да гарантират легитимните интереси на съответните предприятия информацията, която те предават на Комисията, да се използва единствено за целите на разследването и конфиденциалните данни да не бъдат оповестявани, като същевременно ги предпазва от вмешателството на публичната власт в тяхната частна дейност.

- 75 Според Комисията задължението за опазване на професионалната тайна, записано в член 339 ДФЕС и възпроизведено в член 17 от Регламент № 4064/89, цели да не се накърняват търговската тайна и другите търговски интереси на предприятията, но също така да гарантира правото им на защита. Това тълкуване се основавало на Решение от 16 юли 1992 г. по дело *Asociación Española de Banca Privada* и др. (C-67/91, Recueil, стр. I-4785), Решение от 15 октомври 2002 г. по дело *Limburgse Vinyl Maatschappij* и др./Комисия (C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P-C-252/99 P и C-254/99 P, Recueil, стр. I-8375), както и Решение от 14 февруари 2008 г. по дело *Varec* (C-450/06, Сборник, стр. I-581).
- 76 Комисията подчертава, че данните, предоставяни ѝ от предприятията, които участват в концентрация, трябва да се считат за спадащи към тяхната частна дейност и подчинени в това им качество на зачитането на разпоредбите на член 8 от Европейска конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, съставена в Рим на 4 ноември 1950 г. Правото на достъп до документите от преписката в областта на концентрация между предприятия било предоставено само на пряко заинтересованите страни в производството — с изключение на документите, попадащи в обхвата на търговската тайна, — и евентуално на други физически или юридически лица, които могат да докажат достатъчен интерес, в съответствие с член 18, параграф 3 от Регламент № 4064/89. На всеки друг заявител, който не може да докаже такъв интерес, достъпът до документите от преписката щял да бъде отказан единствено на това основание, без друга форма на обосновка.
- 77 При това положение Общият съд съзнателно пропуснал да вземе предвид режима, предвиден от Регламенти № 4064/89 и № 802/2004.
- 78 Като отредил приоритет на Регламент № 1049/2001 спрямо всяка друга правна норма — не само Регламент № 4064/89, но също Хартата на основните права на Европейския съюз, както и Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, — Общият съд не се съобразил с правото на Съюза.
- 79 *Lagardère* счита, че в точки 33—38 от обжалваното съдебно решение Общият съд погрешно отхвърля довода, изведен от изключителното прилагане на правилата относно достъпа до преписката, предвидени в областта на контрола върху концентрациите.
- 80 В подкрепа на жалбата Чешката република подчертава, че принципът на достъпа до документите на институциите не е абсолютен принцип и че той е подчинен на определени ограничения — като зачитането на професионалната тайна или търговската тайна на страните в производството. Следователно било необходимо достъпът до съдържащите данни документи да бъде ограничен до заявителите на достъп, които са засегнати „в определена степен“ и са доказали достатъчен интерес по смисъла на Регламент № 4064/89. Чешката република изтъква, че в областта на концентрациите между предприятия фактът по позволяване на достъпа до документи можел в значителна степен да предостави пазарно предимство на конкурентите на предприятието, явяващо се страна в производството.
- 81 *Odile Jacob* отбелязва, че правното основание, изведено от прилагането на разпоредбите на Регламент № 4064/89, е изтъкнато за първи път в стадия на производството по обжалване и следователно трябва да се счита за недопустимо. Това дружество подчертава, че поведението на

Комисията в производството пред настоящата инстанция е парадоксално, тъй като тази институция изцяло е пренебрегнала всякаква приложимост на въпросния регламент, когато е решила селективно да представи определени документи пред Общия съд или при разглеждането на заявленията за достъп до разглежданите документи.

- 82 При условията на евентуалност Odile Jacob отбелязва, че първото правно основание при всички положения е явно неоснователно. Комисията приложила погрешно принципа за единство на правния ред на Съюза, за да подкрепи своята обосновка. Свързаните с Регламент № 1049/2001 подготвителни материали се намирили в противоречие с преценката на Комисията относно съчетаването между този регламент и специфичните регламенти в областта на достъпа до документи. Установените от посочения регламент принципи могли да отстъпят само в случай че специфични норми предвиждат по-широк достъп, а не обратното. Правото на конкуренцията не представлявало дерогационен режим, целящ да ограничи разпоредбите на Регламент № 1049/2001. Регламентите, отнасящи се до концентрациите между предприятия, и тези, свързани с правото на достъп, не си противоречали и Общият съд основателно установил равновесие между тях.
- 83 Според Odile Jacob при достъпа до документи относно разследвания, свързани с концентрациите между предприятия, следва да се разграничат отношенията между Комисията и предприятията, към които е насочено разследването, и отношенията между Комисията и третите лица. При първата категория взаимоотношения Регламент № 4064/89 гарантирал на предприятията, явяващи се обект на тези разследвания, че тяхното право на защита ще бъде съхранено. При втората категория взаимоотношения Комисията била подчинена на задължение за прозрачност по силата на Регламент № 1049/2001. Тези две задължения били насочени към една и съща цел — да се осигурят пределите на законосъобразността на действията на Комисията. Не съществувала аналогия, каквато се стремяла да прокара Комисията, между настоящия случай и делото, по което е постановено посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Bavarian Lager.
- 84 В подкрепа на Odile Jacob Кралство Швеция подчертава, че обстоятелството, че специално законодателство предвижда други правила за достъп до документите на институциите, не означава, че тези правила трябва автоматично да получат приоритет спрямо правилата на Регламент № 1049/2001. Като се има предвид съвкупността от правила в областта на тайната, подобно тълкуване съществено намалявало значението на този регламент и противоречало на принципа за възможно най-голяма прозрачност на дейностите на институциите, съдържащ се в член 1 ДЕС, член 15 ДФЕС и член 42 от Хартата на основните права на Европейския съюз, а също така лишавало посочения регламент от смисъл и въздействие.
- 85 Кралство Швеция отбелязва, че посочените по-горе Решение по дело Asociación Española de Banca Privada и др. и Решение по дело Limburgse Vinyl Maatschappij и др./Комисия уточняват, че ограничението за използване на данните, събрани в рамките на производство за контрол върху концентрациите между предприятия, съчетано със задължението за професионална тайна, има за цел да закриля правото на предприятията да се защитават. Това ограничение възпрепятствало Комисията да си служи във всякакъв друг контекст с данните, предоставени от предприятията в рамките на подобно производство. За сметка на това, както подчертавал Общият съд, това ограничение нямало никаква друга цел, освен да лимитира правото на самата Комисия да си служи с данните, визирани от посоченото ограничение, и не се отнасяло до правото на обществеността да се запознае с документите. При тълкуването на предвидените от Регламент № 1049/2001 изключения не следвало да се държи сметка за член 17, параграф 1 от Регламент № 4064/89.
- 86 Освен това според Кралство Швеция член 17, параграф 2 от Регламент № 4064/89, отнасящ се до задължението за зачитане на професионалната тайна, и член 18, параграф 3 от този регламент, закрилящ правото на страните на защита, също не могли да се схващат като намиращи се в

състояние да доведат до това на предвидените от Регламент № 1049/2001 изключения да се даде тълкуване, което е по-широко от произтичащото от текста на член 4 от последния регламент.

Относно погрешното тълкуване на член 4, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1049/2001

– По първата част на второто правно основание, изведена от задължението за индивидуална и конкретна проверка на всеки съответен документ

87 С първата част от второто правно основание Комисията оспорва установеното от обжалваното съдебно решение задължение да пристъпи към конкретна и индивидуална проверка на всички спорни документи.

88 Подкрепяна от Lagardère, тя счита, че посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, което се прилага в областта на държавните помощи, може да се транспонира към производство за контрол върху концентрациите между предприятия, доколкото това съдебно решение въвежда обща презумпция, че публичното оповестяване на документите от преписката по принцип би накърнило защитата на целите на разследването.

89 Комисията отбелязва, че следвало да се признае съществуването на обща презумпция, според която достъпът до документите, които не са достъпни за третите лица, неучастващи в съответното производство, по принцип накърнява защитата на целите на дейности по разследване. Такива документи били достъпни единствено в случай че не попадат в обхвата на тази презумпция или ако е налице по-висш обществен интерес, диктуващ оповестяването им по силата на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001.

90 Като се опира на обосновката на Общия съд, Odile Jacob счита, че първата част на второто правно основание е неоснователна. Индивидуална и конкретна проверка на всеки документ представлявала принципно разрешение, което трябва да се прилага към всички изключения, предвидени в член 4 от Регламент № 1049/2001, дори в областта на контрол върху концентрациите между предприятия. Фактът, че Комисията притежава силно поверителна информация, по никакъв начин не я освобождавал от задължението за тази индивидуална и конкретна проверка, макар и само за да определи кои от тези документи не съдържат такава информация и евентуално могат да представляват обект на пълен или частичен достъп.

91 Odile Jacob смята, че позоваването на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau не е релевантно в дело относно концентрация между предприятия, тъй като в областта на държавните помощи — за която става въпрос в това съдебно решение — за заинтересованите лица не съществува никакво право на достъп до документите от административната преписка на Комисията, какъвто не е случаят в областта на контрола върху концентрациите между предприятия, тъй като членове 17 и 18 от Регламент № 4064/89 позволяват такъв достъп. Освен това в делото, по което е постановено посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, част от въпросната помощ била в процес на разглеждане от Комисията, така че все още можело да се направи позоваване на изключението относно защитата на целите на дейности по разследване.

– По втората част на второто правно основание, изведена от погрешно тълкуване на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, отнасящ се до защитата на целите на дейности по разследване

92 Комисията изтъква, че разследването, до което се отнасят спорните документи, не е можело да се счита за приключено, тъй като е била оспорена валидността на решенията за съвместимост и за одобрение, както и че в случай на отмяна на тези решения Комисията е трябвало да

възобнови своето разследване. При това положение бил в противоречие с правото съдържащият се в точка 77 от обжалваното съдебно решение извод на Общия съд, че към момента на приемането на спорното решение спорните документи повече не са попадали в приложното поле на изключението относно защитата на целите на дейностите по разследване.

- 93 От посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau произтичало, че споменатото изключение може да продължи да се прилага и да обоснове общ отказ на достъп до документите, без да е необходимо да се пристъпва към конкретна проверка след приемането на решението на Комисията за приключване на това разследване. Всъщност посоченото съдебно решение не разграничавало стадия на напредналост на производствата между протичащи разследвания и приключили разследвания.
- 94 Комисията счита, че със съдържащото се в него тълкуване на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001 обжалваното съдебно решение не се съобразява с целта на тази разпоредба и води до парадокс в областта на контрола върху концентрациите между предприятия. Докато по силата на правилата в областта на конкуренцията достъпът до преписката щял без никаква проверка на документите да бъде отказан на всяко трето лице, което не докаже „достатъчен интерес“ в производството, същият този достъп можел да се откаже на член на обществеността само въз основа на конкретна и детайлна проверка на съдържанието на въпросните документи, придружена от подробна обосновка, което изцяло изопачавало структурата на производството в тази област.
- 95 Odile Jacob отбелязва, че изложените в рамките на втората част на второто правно основание доводи по същество възпроизвеждат доводите, вече развити от Комисията в първоинстанционното производство и в рамките на първата част на второто правно основание.
- 96 Odile Jacob изтъква, че Регламенти № 4064/89 и № 1049/2001 не си противоречат във връзка с достъпа на трети лица до преписките. Тези два регламента предвиждат, че „третите лица“, които и да са те, не могат нито да се ползват от абсолютно право на достъп, нито да се окажат изправени пред абсолютен отказ.

– По третата част на второто правно основание, изведена от погрешно тълкуване на член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001, отнасящ се до изключението, свързано със защитата на търговските интереси

- 97 Комисията оспорва направеното от Общия съд тълкуване на член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001, отнасящ се до изключението, свързано със защитата на търговските интереси. Комисията изтъква, че поради природата си концентрация между предприятия изисква предаването на голям брой данни от твърде поверително естество, към които се прилага задължението за професионална тайна, предвидено в член 339 ДФЕС и в член 17 от Регламент № 4064/89. Следователно в конкретния случай, с оглед на гарантиране поверителността на спорните документи и ограничаване на тяхното използване до предвиденото в член 16 от Регламент № 1049/2001, било необходимо достъпът до тях да може да се отказва, без да бъде нужно да се пристъпва към тяхна конкретна и индивидуална проверка. Не било необходимо и да се консултира трето лице, тъй като от член 4, параграф 4 от Регламент № 1049/2001 ясно произтичало, че не е можело спорните документи да бъдат публично оповестени. Впрочем предоставилата посочените документи страна, а именно Lagardère, винаги се противопоставяла на тяхното оповестяване, както го доказва участието ѝ в производството пред настоящата инстанция.
- 98 Odile Jacob счита, че предвидените от Регламент № 4064/89 правила за достъп по никакъв начин не освобождават Комисията от изискването да пристъпи към конкретна и индивидуална проверка на всеки документ, включително поверителен, в рамките на заявление за достъп по силата на

Регламент № 1049/2001, за да запази наличните интереси и да осигури адекватна защита както на търговските интереси на съответните предприятия, така и на правото на поне частичен достъп до документите, който може да бъде отказан само с оглед на конкретна и индивидуална обосновка. Освен това понятията за поверителност по смисъла на Регламент № 4064/89 и за защита на търговските интереси имали равностойни значения. При всички положения, в случай на потенциален конфликт между Регламенти № 4064/89 и № 1049/2001 не можело да се поддържа, че последният трябва да отстъпи, тъй като той изисква съответствието с неговите разпоредби на всяка друга разпоредба в областта на достъпа до документите на институциите.

– По четвъртата част на второто правно основание, изведена от погрешно тълкуване на член 4, параграф 3, втора алинея от Регламент № 1049/2001, свързан със защитата на процеса на вземане на решения от институцията

99 Според Комисията Общият съд е направил погрешно тълкуване на член 4, параграф 3, втора алинея от Регламент № 1049/2001, отнасящ се до изключението, свързано със защитата на процеса на вземане на решения от институцията. Както за другите изключения, Комисията отбелязва, че съществува презумпция за липса на достъп до вътрешните документи в областта на концентрациите между предприятия, за да се избегне рискът от сериозно накърняване на процеса на вземане на решения от Комисията.

100 Odile Jacob отхвърля това понятие за „презумпция за липса на достъп“ до документите в областта на концентрациите между предприятия. Комисията трябвало да предостави конкретна обосновка, а не общи съображения. Довелите до приемането на Регламент № 1049/2001 подготвителни материали отхвърлили принципа за липса на достъп до всички вътрешни записки на институциите. Следователно не можело да се приеме достъпът до всяка вътрешна записка да се отхвърля единствено с мотива че посочената записка представлявала становище по смисъла на член 4, параграф 3, втора алинея от този регламент.

– По петата част на второто правно основание, изведена от погрешно тълкуване на член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001, отнасящ се до правото на частичен достъп

101 Комисията счита, че достъпът до спорните документи е можел валидно да се откаже въз основа на общи презумпции и че при това положение не е можело да има нарушение на правото на частичен достъп до тези документи съгласно член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001.

102 Odile Jacob счита, че Комисията не е могла посредством обща презумпция за липса на достъп да се освободи от задължението си за предаване на спорните документи и че по-специално е била длъжна да разгледа предвидената в член 4, параграф 6 от този регламент възможност за частичен достъп до тях.

Съображения на Съда

103 Доколкото първото и второто правно основание до голяма степен се припокриват, те следва да се разгледат заедно.

104 В самото начало следва да се даде отговор по довода на Odile Jacob, което счита, че въпросът за съчетаването между Регламенти № 4064/89 и № 1049/2001 бил недопустим в стадия на обжалването.

105 Този довод не е основателен. Не се спори по това, че в писмената си защита пред Общия съд Комисията се позовава на изключението относно защитата на целите на дейностите по разследване, предвидено в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, като

- обосновка на отказа за оповестяване на спорните документи. Въпреки факта, че в писмената си защита Комисията не цитира изрично Регламент № 4064/89, няма съмнение, че посочените от Комисията дейности по разследване визират административно производство за концентрация между предприятия, попадащо в обхвата на този регламент. Това е видно от първото писмо от 27 януари 2005 г. на Odile Jacob, с което се иска получаване на достъп до документи относно административното производство, довело до приемането на решението за съвместимост. Първият документ, идентифициран от Общия съд в точка 1, буква а) от обжалваното съдебно решение като изискван документ, е решението на Комисията от 5 юни 2003 г. да се започне задълбочено разследване на основание член 6, параграф 1, буква в) от Регламент № 4064/89. Впрочем в писмената си дуплика пред Общия съд Комисията изрично споменава този регламент.
- 106 Ето защо следва да се констатира, че въпросът за съчетаването между Регламент № 4064/89 и Регламент № 1049/2001 не изменя предмета на спора и трябва да бъде разгледан от Съда.
- 107 С двете си правни основания Комисията по същество изтъква, че обосновката на Общия съд е погрешна, поради факта че релевантните разпоредби на Регламент № 4064/89, свързани с достъпа до документите в производство за контрол върху концентрация между предприятия, не са взети предвид за целите на тълкуването на изключенията от правото на достъп, предвидени в член 4, параграф 2, първо и трето тире от Регламент № 1049/2001, отнасящи се съответно до защитата на търговските интереси и до защитата на целите на дейности по разследване.
- 108 Това възражение се оказва основателно в светлината на практиката на Съда относно връзката между Регламент № 1049/2001 и някои специфични правни актове от правото на Съюза, която е установена по-специално от посочените по-горе Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau и Решение по дело Комисия/Bavarian Lager, както и от Решение от 21 септември 2010 г. по дело Швеция и др./API и Комисия (C-514/07 P, C-528/07 P и 532/07 P, Сборник, стр. I-8533).
- 109 Всъщност настоящият случай се отнася до връзките между Регламент № 1049/2001 и друг правен акт, а именно Регламент № 4064/89, който регулира специфична област от правото на Съюза. Тези два регламента имат различни цели. Първият регламент цели да осигури възможно най-голяма прозрачност на процеса на вземане на решения от публичните органи, както и на информацията, на която се основават техните решения. Той следователно има за цел в най-голяма степен да улесни упражняването на правото на достъп до документите, както и да насърчи добри административни практики. Вторият регламент има за цел да осигури зачитането на професионалната тайна в производството за контрол върху концентрациите между предприятия с общностно измерение.
- 110 В конкретния случай тези два регламента не съдържат разпоредба, изрично предвиждаща приоритета на единия спрямо другия. Ето защо следва да се осигури прилагане на всеки от тези регламенти, което да е съвместимо с прилагането на другия и да позволи по този начин тяхното съгласувано прилагане.
- 111 В съответствие с практиката на Съда, въпреки че Регламент № 1049/2001 има за цел да предостави на обществеността възможно най-широко право на достъп до документите на институциите, в светлината на системата от изключения, предвидени в член 4 от същия регламент, това право все пак се подчинява на някои ограничения, основани на съображения от обществен или частен интерес (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, посоченото по-горе, точка 51).
- 112 В настоящия случай Комисията е отказала да предаде на Odile Jacob спорните документи, позовавайки се, първо, за всички тези документи на изключението, предвидено в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, и второ, за някои от посочените документи — на изключенията, изведени съответно от защитата на търговските интереси, от

- защитата на процеса на вземане на решения от институцията и от защитата на правните становища, предвидени съответно в член 4, параграф 2, първо тире, параграф 3, втора алинея и параграф 2, второ тире от този регламент.
- 113 В това отношение следва да се отбележи, че за да прецени дадено заявление за достъп до документи, държани от нея, една институция на Съюза може да вземе предвид няколко основания за отказ, посочени в член 4 от Регламент № 1049/2001.
- 114 В конкретния случай Комисията следователно е могла легитимно да се позове на няколко основания по кумулативен начин, за да откаже достъпа до спорните документи. По отношение на всички тези документи мотивите за отказ почиват основно на изключението относно защитата на целите на дейности по разследване, а на следващо място, по субсидиарен и специфичен начин, на другите изключения, както са описани в точка 112 от настоящото съдебно решение.
- 115 На първо място, що се отнася до документите, разменяни между Комисията и уведомяващите страни или трети лица, безспорно е, че въпросните документи действително попадат в обхвата на дейност по разследване по смисъла на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001. Освен това, като се има предвид целта на производство за контрол върху концентрация между предприятия, изразяваща се в проверката дали дадена концентрация предоставя на уведомяващите страни пазарна мощ, която може значително да засегне конкуренцията, Комисията събира в рамките на такова производство чувствителни търговски данни, отнасящи се до търговските стратегии на участващите предприятия, размера на техните продажби, пазарните им дялове или търговските им отношения, така че достъпът до документите в такова производство за контрол може да накърни защитата на търговските интереси на посочените предприятия. Ето защо в конкретния случай изключенията относно защитата на търговските интереси и защитата на целите на дейности по разследване са тясно свързани.
- 116 Безспорно, за да се обоснове отказът на достъп до документ, по принцип не е достатъчно документът да спада към дейност или интерес, посочен(а) в член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, тъй като съответната институция трябва също така да обясни по какъв начин достъпът до този документ би могъл да засегне конкретно и действително интереса, защитен от предвидено в този член изключение. Тази институция може обаче да се позове в това отношение на общи презумпции, които се прилагат за определени категории документи, тъй като сходни съображения от общ характер могат да намерят приложение относно искания за оповестяване, които се отнасят за документи от едно и също естество (вж. посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, точки 53 и 54, както и цитираната съдебна практика).
- 117 Що се отнася до производствата за контрол върху държавните помощи, Съдът приема, че такива общи презумпции могат да произтичат от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [88] от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41), който урежда по специфичен начин материята относно държавните помощи и съдържа разпоредби относно достъпа до информация и документи, придобити в рамките на производството по разследване и контрол на помощ (вж. в този смисъл посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, точки 55—57).
- 118 Такива общи презумпции са приложими в областта на производство за контрол върху концентрациите между предприятия, поради факта че правната уредба, която регламентира това производство, предвижда и стриктни правила относно третирането на информацията, придобита или установена в рамките на такова производство.

- 119 Всъщност член 17 и член 18, параграф 3 от Регламент № 4064/89, както и член 17 от Регламент № 447/98 уреждат по рестриктивен начин използването на информацията в рамките на производството за контрол върху концентрациите между предприятия, като ограничават достъпа до преписката до „пряко заинтересованите страни“ и „до другите заинтересовани страни“, при отчитане на легитимния интерес на участващите предприятия за това техните търговски тайни да не бъдат оповестявани, и като изискват събраните данни да се използват само за преследваната от заявлението за искане на информация цел, за контрола или за изслушването, както и да не се оповестяват данните, които поради естеството си попадат в обхвата на професионалната тайна. Тези разпоредби по същество са възпроизведени в член 17 и член 18, параграф 3 от Регламент № 139/2004, както и в член 17 от Регламент № 802/2004.
- 120 Наистина правото на запознаване с материалите от административната преписка в рамките на производство за контрол върху концентрация между предприятия и правото на достъп до документите по силата на Регламент № 1049/2001 се различават от правна гледна точка, но също така е вярно, че те водят до положение, което е сходно във функционален аспект. Всъщност, независимо от правното основание, на което е разрешен, достъпът до преписката позволява на заинтересованите лица да получат представените на Комисията становища и документи (вж. в този смисъл посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, точка 59).
- 121 При тези условия генерализиран достъп въз основа на Регламент № 1049/2001 до документите, разменяни в рамките на такова производство между Комисията и уведомяващите или трети страни, както подчертава Комисията, би изложил на опасност равновесието, което законодателят на Съюза е искал да осигури в регламента относно концентрациите, между възложеното на съответните предприятия задължение да съобщават евентуално чувствителни търговски данни на Комисията, за да ѝ позволят да прецени съвместимостта с общия пазар на предвижданата концентрация, от една страна, и засилената гаранция за защита, която по силата на професионалната тайна и търговската тайна е свързана с така предадената на Комисията информация, от друга страна.
- 122 Ако лица, различни от тези, които правната уредба относно производството за контрол върху концентрациите между предприятия оправомощава за достъп до преписката, или от тези, които е можело да се считат за заинтересовани, но не са използвали правото си на достъп до информацията, или на които това право е отказано, бяха в състояние да получат достъп до свързаните с такова производство документи въз основа на Регламент № 1049/2001, въведеният от тази правна уредба режим би бил поставен под въпрос.
- 123 Следователно за целите на тълкуването на изключенията, предвидени в член 4, параграф 2, първо и трето тире от Регламент № 1049/2001, Общият съд е трябвало да признае съществуването на обща презумпция, според която оповестяването на документите, разменяни между Комисията и предприятията в хода на производство за контрол върху концентрациите между предприятия, по принцип би накърнило както защитата на целите на дейностите по разследване, така и защитата на търговските интереси на предприятията, участващи в такова производство (вж. в този смисъл посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, точка 61).
- 124 Като се има предвид естеството на защитените интереси в рамките на контрола върху концентрация, следва да се приеме, че направеният в предходната точка извод се налага независимо от това дали заявлението за достъп се отнася до вече приключило производство за контрол или до висящо производство. Всъщност публикуването на чувствителната информация относно икономическите дейности на участващите предприятия е в състояние да накърни техните търговски интереси независимо от наличието на висящо производство за контрол. Освен това перспективата за такова публикуване след приключването на производството за контрол би рискувала да навреди на склонността на предприятията да сътрудничат, докато такова производство е висящо.

- 125 Важно е впрочем да се подчертае, че съгласно член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 изключенията относно търговските интереси или чувствителните документи могат да се прилагат за период от тридесет години, а при необходимост дори и за по-дълъг период.
- 126 Посочената по-горе обща презумпция не изключва възможността да се докаже, че даден документ, чието оповестяване се иска, не е обхванат от тази презумпция или че съществува по-висш обществен интерес, който да обосновава оповестяването му по силата на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 (Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, точка 62).
- 127 На второ място, що се отнася до изключението, предвидено в член 4, параграф 3, втора алинея от Регламент № 1049/2001, следва да се отбележи, че посоченото изключение е използвано от Комисията, за да се откаже достъпът до посочените в точка 1, буква ж) от обжалваното съдебно решение записка на ГД „Конкуренция“ до правната служба на Комисията, с която се иска становище относно приложението на член 3, параграф 5, буква а) от Регламент № 4064/89, както и до обобщаваща състоянието на преписката записка, адресирана до отговарящия за конкуренцията член на Комисията.
- 128 В това отношение следва да се подчертае, че по подобие на положението в случая, довел до постановяване на посоченото по-горе Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau (вж. по-специално точки 14 и 22 от това съдебно решение), в настоящия случай пред Общия съд е протичало съдебно производство, когато е изготвено заявлението за достъп до спорните документи. Безспорно е всъщност, че тези документи са поискани от Odile Jacob, за да бъдат използвани в подкрепа на жалбата му по дело T-279/04, което е било висящо пред Общия съд към момента на подаване на заявлението за достъп.
- 129 Подобна ситуация се различава от тази, намираща се в основата на Решение от 21 юли 2011 г. по дело Швеция/MyTravel и Комисия (C-506/08 P, Сборник, стр. I-6237), при която в момента на подаване на заявлението за достъп до вътрешни документи, изготвени в рамките на административно производство за контрол върху концентрация между предприятия, решението на Комисията във връзка с въпросната концентрация е било отменено от решение на Общия съд, влязло в сила поради липсата на насочена срещу него жалба, като в това решение Комисията вследствие на отменителното съдебно решение не е възобновила своите дейности с оглед евентуалното приемане на ново решение, отнасящо се до посочената концентрация. Ситуацията се отличава и от тази, която се намира в основата на постановеното през същия ден Решение по дело Комисия/Agrofert Holding, където заявлението за достъп до вътрешни документи е подадено, въпреки че решението на Комисията за приключване на свързаното с посочените документи производство за контрол върху концентрацията е станало окончателно поради липсата на подадена по съдебен ред жалба срещу това решение.
- 130 В ситуация като тази по настоящия случай, когато съответната институция би могла — в зависимост от изхода на съдебното производство — да се окаже принудена да възобнови дейностите си с оглед евентуалното приемане на ново решение относно разглежданата концентрация, следва да се приеме съществуването на обща презумпция, че възложеното на посочената институция задължение да оповести в хода на това производство вътрешни записки като посочените в точка 127 от настоящото съдебно решение сериозно би накърнило процеса на вземане на решения от тази институция.
- 131 Подобна преценка се отнася и за правното становище, посочено в точка 1, буква ж) от обжалваното съдебно решение, освен смислено изложените от Общия съд съображения в точка 160 от обжалваното съдебно решение.
- 132 Важно е да се подчертае още, че в точки 84 и 85 от посоченото по-горе Решение по дело Швеция и др./API и Комисия Съдът е приел, че ограниченията за прилагането на принципа на прозрачност по отношение на съдебните производства преследват целта да гарантират, че

упражняването на правото на достъп до документите на институциите няма да засегне защитата на съдебните производства. Според Съда защитата на тези производства предполага да се осигури спазването на принципите на равни процесуални възможности и на добро правораздаване. В точка 87 от това решение Съдът добавя, че достъпът до документите от дадена страна може да наруши необходимото равновесие между страните по спор — равновесие, което стои в основата на принципа на равни процесуални възможности, — доколкото задължението за оповестяване ще възникне единствено за институцията, от която е поискан достъп до документи, а не за всички страни в производството.

- 133 На трето място, във връзка с изведения от погрешно тълкуване на член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001 довод, отнасящ се до правото на частичен достъп, следва да се отбележи, че общите презумпции, посочени съответно в точка 123, както и в точки 130 и 131 от настоящото съдебно решение, означават, че към попадащите в техния обхват документи не се прилага задължението за оповестяване — пълно или частично — на тяхното съдържание.
- 134 Подобно съждение се отнася по-специално до отказа на частичен достъп до правното становище, споменато в точка 1, буква ж) от обжалваното съдебно решение — отказ, който е визиран по-специфично в точка 197 от посоченото съдебно решение сред доводите за отмяна на спорното решение.
- 135 Ето защо следва да се уважат всички правни основания и части, на които Комисията се позовава в подкрепа на своята жалба.
- 136 От гореказаното произтича, че обжалваното съдебно решение следва да се отмени, доколкото с него се отменя спорното решение.

По насрещната жалба

- 137 Със своята насрещна жалба Odile Jacob иска отмяната на обжалваното съдебно решение, доколкото с него се отхвърля искането на Odile Jacob за отмяна на спорното решение, що се отнася до съдържания се в него отказ на частичен достъп до становището на правната служба на Комисията, посочено в точка 1, буква ж) от обжалваното съдебно решение.
- 138 С оглед на съображенията, изложени по-специално в точки 128—134 от настоящото съдебно решение, тази жалба трябва да се отхвърли като неоснователна.

По жалбата пред Общия съд

- 139 Съгласно член 61, първа алинея, второ изречение от Статута на Съда на Европейския съюз Съдът може, когато отмени обжалваното съдебно решение, сам да постанови решение по делото, когато фазата на производството позволява това. Следва да се отбележи, че настоящият случай е такъв.
- 140 В подкрепа на своята жалба Odile Jacob изтъква четири правни основания, изведени съответно от липсата на конкретна и индивидуална проверка на спорните документи, от явна грешка в преценката от страна на Комисията при прилагането на изключенията, предвидени в член 4, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1049/2001, от незачитането на правото да се получи поне частичен достъп до спорните документи и от нарушението на принципа на пропорционалност, произтичащо от липсата на претегляне на изтъкнатите изключения и по-висшия обществен интерес, който диктува оповестяването на посочените документи.
- 141 Що се отнася обаче до първото и второто правно основание, както е видно от точки 116—132 от настоящото съдебно решение, Комисията е могла в конкретния случай по силата на член 4, параграф 2, първо и трето тире от Регламент № 1049/2001 да откаже достъпа до всички спорни

документи, отнасящи се до производството за контрол върху разглежданите концентрации, посочени в заявлението за достъп, подадено от Odile Jacob въз основа на този регламент, при това без предварително да се пристъпва към конкретна и индивидуална проверка на тези документи.

- 142 В отсъствието на произтичащи от жалбата данни, намиращи се в състояние да опровергават общите презумпции, споменати в точки 123, 130 и 131 от настоящото съдебно решение, Odile Jacob не би могло да претендира, че Комисията е трябвало да пристъпи към конкретна и индивидуална проверка на спорните документи, и следователно първото и второто правно основание трябва да се отхвърлят.
- 143 От изложеното по-горе, както и от точки 133 и 134 от настоящото съдебно решение следва, че третото правно основание, изведено от неспазването на правото на поне частичен достъп до спорните документи, става ирелевантно.
- 144 Що се отнася до четвъртото правно основание, изведено от нарушаването на принципа на пропорционалност, произтичащо от липсата на претегляне на изтъкнатите изключения и по-висшия обществен интерес, който диктува оповестяването на спорните документи, следва да се подчертае, че Комисията е преценила в спорното решение, че изтъкнатият от Odile Jacob интерес очевидно е бил частен, а не обществен.
- 145 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно член 4, параграф 2, последно изречение и параграф 3 от Регламент № 1049/2001 само по-висш обществен интерес може да има приоритет спрямо необходимостта да се защитават интересите, посочени в параграфи 2 и 3 от този член.
- 146 В своя документ за образуване на производството Odile Jacob обаче изрично е посочило обстоятелството, че спорните документи са могли да му позволят по-добре да изложи своите доводи в рамките на жалбата си за отмяна, подадена срещу решенията за съвместимост и за одобрение. Следователно Odile Jacob не е доказало какъвто и да било по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването на спорните документи, и това правно основание следва да се отхвърли като неоснователно.
- 147 Следователно подадената от Odile Jacob жалба пред Общия съд с цел отмяната на спорното решение трябва да се отхвърли.

По съдебните разноски

- 148 Съгласно член 122, първа алинея от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е основателна и окончателното решение по правния спор се взема от Съда, той се произнася по съдебните разноски. Член 69 от същия правилник, който съгласно член 118 от него е приложим относно производството по обжалване, предвижда в параграф 2, че загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Параграф 4, първа алинея от същия член 69 предвижда, че държавите членки, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски.
- 149 Тъй като жалбата на Комисията е уважена, насрещната жалба на Odile Jacob е отхвърлена, а жалбата на Odile Jacob пред Общия съд трябва да се отхвърли, следва Odile Jacob да бъде осъдено да понесе, освен направените от него съдебни разноски, и разноските на Комисията и на Lagardère както в първоинстанционното производство, така и в настоящото производство по обжалване, в съответствие с исканията на Комисията и на Lagardère.
- 150 Чешката република, Кралство Дания, Френската република и Кралство Швеция понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) **Отменя точки 2—6 от диспозитива на Решение на Общия съд на Европейския съюз от 9 юни 2010 г. по дело Éditions Jacob/Комисия (T-237/05).**
- 2) **Отхвърля насрещната жалба.**
- 3) **Отхвърля жалбата, подадена пред Общия съд на Европейския съюз и насочена към отмяната на Решение D (2005) 3286 на Комисията от 7 април 2005 г., доколкото с това решение се отхвърля заявлението на Éditions Odile Jacob SAS за получаване на достъп до документи, отнасящи се до производството за контрол върху концентрации COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP.**
- 4) **Осъжда Éditions Odile Jacob SAS да понесе, освен направените от него съдебни разноски, и разноските на Комисията и на Lagardère SCA както в първоинстанционното производство, така и в настоящото производство по обжалване.**
- 5) **Чешката република, Кралство Дания, Френската република и Кралство Швеция понасят направените от тях съдебни разноски.**

Подписи